

mig mod selve Formaålet, især naar det i Forveien var undersøgt og tilbudt os af Sagkyndigere efter en grundigere og længere Overveelse; thi at en eller anden enkelt Sagkyndig specielt har været med ved Opstillingen af Forslagene, er jo ikke en Undersøgelse af selve Sagen. Jeg skal blot bemærke, at det, som man nu ved 3die Behandling foreslaar til Udvikling af vort Torpedovæsen, dels til virkelige Søminer og dels til Søminesartøier, samt det, som er foreslaaet til det store Skib, som jeg har nævnt, udgjør en Sum af 620,000 Kr., og naar det, som er bevilget ved 2den Behandling ordinært dels under Krigsministeriet og dels under Marineministeriet, lægges hertil, saa bliver det i Alt 824,000 Kr., som ere bevilgede til Søminerevesenets Udvikling. Det fremgaar af vor Forsvarsplan, at vi ønske en kraftig Udvikling af vort Torpedovæsen, og vi have gjentagne Gange ikke blot forhøiet Beløbet betydelig ud over, hvad Regjeringen har foreslaaet i sin Plan, men tillige tilbudt 250,000 Kr. aarlig dertil imod en Formue- og Indtægtskat. Nu skal jeg bemærke, at, naar man vil gjøre Indvending imod det her foreliggende, uden at man vil gjøre den saglig, saa maa det fornemmelig — jeg ser bort fra min Stilling til selve Finantsloven i det Hele og holder mig blot til Endringsforslagene og til Folkethingets Stilling til Forsvarsvæsenet — være fra det Synspunkt, at Flexallet nu har forladt sit Standpunkt over for Regjeringen og for første Gang utvetydig er gaaet med til stykkevis paa Finantsloven at gjenneføre den Plan, som man har modsat sig baade som Helhed og til stykkevis Gjennemførelse. Dette er fuldstændig klart. Og i dette Diemed bevilger man nu det Dobbelte af, hvad man gjennemsnitlig har bevilget i de sidste fem Aar; nu efter Provisoriet bevilger man det Dobbelte af, hvad man bevilgede ifjor før Provisoriet! Udviklingen af vort Søminerevesen var et af Hovedleddene i vor Forsvarsplan, idet der i denne var anført 30,000 Kr. til Søminemateriel af de 2 Millioner Kr., som skulde udredes af en Formue- og Indtægtskat. Naar nu De Herrer her bevilge et saa stort Beløb, som ialt 824,000 Kr. til Søminerevesenet og 2 Millioner Kr. til et Torpedoskib, altsaa nominelt her 1 Million, men hvorved der bindes 3 Millioner for Fremtiden, saa fastholder jeg bestemt, at De Herrer have gjort en Frontforandring paa dette Punkt. De ere overfor det nuværende Ministerium komne ind paa en Skraaplan med Hensyn til stykkevis paa Finantsloven at gjenneføre, hvad de tidligere have modsat sig, og uden som Betingelse at kræve det, som de tidligere have gjort gjældende nemlig en Formue- og Indtægtskat. Altsaa, ogsaa paa dette Punkt har det nye Flertal i Folkethinget forladt det Standpunkt, hvorfra man gik ud ved Bølgene d. n. 25de April 1876, og jeg nærer ikke Tvivl om, at paa denne Skraaplan vil man ikke standse. Har man først

her givet den ene Million faktisk og de to Millioner in mente til et Skib, saa ser jeg ikke, at Befolkningen har nogen som helst Sikkerhed for, at dette Folkething længere vil varne om det Standpunkt, som det indtog før — ikke det Standpunkt at negte, hvad man efter Landets Betskaffenhed og Forhold anser for nødvendigt til Forsvarsvæsenet; thi i den Henseende har Ministeriet for mange Aar siden kunnet faae, hvad der behøvedes, naar det blot vilde opfylde en billig Betingelse ved Siden af, men det Standpunkt at negte saadanne Bevillinger, naar de skulde udredes af vore hidtilværende Indtægter, som gaa ind i Statskassen paa en for Befolkningen i Almindelighed uretferdig Maade; idet Skatten lægges paa Forbruget af vore Fornødenheder istedetfor paa vor Statteevne. Det er fra dette Synspunkt, at jeg modsætter mig de væsentligere af disse Forslag. Jeg har ikke Noget imod, at man bevilger 1,000 Baglæberisler, Seletøi og lignende Smaa-ting, men de større Bevillinger til Torpedovæsen og navnlig til det nye Skib modsætter jeg mig af disse principielle Grunde. Jeg veed meget godt, at de vedtages, men jeg modsætter mig dem, for at i alt Fald jeg kan staa der, hvor man mente, at Folkethinget stod Aftenen den 25de April 1876, og jeg kunde ønske, at navnlig de, der delte denne Opfattelse, vilde bevise dette ved at sige Nei, navnlig til Forslaget under Nr. 59 til dette Torpedoskib. Det ster for derigjennem at vise, at vi staa paa det gamle Standpunkt, at ville give, hvad vi tro, at Landet kan udrede og billigtvis bør anlægge i saadanne Formaal, men saaledes, at de Formuer, som nu efter vore Forhold ere mindst beskattede, faae en passende og billig Andel i disse Udgifter.

Sable: Det Foredrag, jeg skal tillade mig at rette til Thinget, er lige saa meget rettet til dem, som jeg tidligere har kaldt mine Modstandere, som til de Venner, der nu ere i Færd med at stilles ad. Da jeg ved 2den Behandling tillod mig at rette en Opfordring til det ærede Udvalg om endelig ikke at foretage Nogetsomhelst med Hensyn til Rjøbenhavns Søbefæstning, mødte jeg strax fra den ærede Ordførers Side den Bemærkning, at det maafte kunde være, at der var Opfordring til at tage dette Spørgsmaal under Overveelse. Udbyttet af denne Overveelse er det, at af det ærede Finantsudvalg er der kun to Medlemmer, som under Nr. 47 have stillet et Forslag i den Retning, jeg udtalte mig for, nemlig de ærede Medlemmer for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) og Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam). Jeg maa selvfølgelig være disse ærede Medlemmer meget takskyldig, fordi de have stillet et saadant Forslag. Jeg vil ikke endnu opføre at tro, at det virkelig kunde lykkes at overbevise dette Thing om, at en hvilken som helst Bevilling til Søforterne og til, hvad der skal foretages ude paa Rjøbenhavns Rhed, er navnlig un-